

15 år, fra og med dette skatteår har den været 16 år.

Imidlertid har der fra forskellig side været rejst ønske om en udvidelse af familieoverhovedets adgang til børnefradrag. Man har henvist til, at udviklingen har ført med sig, at børnenes uddannelse tager længere tid, og at udgifterne ved barnets underhold i uddannelsesperioden stiller store økonomiske krav til familieoverhovedet. Uanset at spørgsmålet om børnefradragenes bortfald og afløsning af børnetilskud under en fremtidig lovgivning endnu ikke er afgjort, har man dog fundet det rimeligt at tage et vist hensyn til disse ønsker. Man har derfor foreslået, at der skal være adgang for familieoverhovedet til at få børnefradrag for børn, der er mellem 16 og 18 år. Betingelsen er — som hidtil — at barnet sambeskattes med familieoverhovedet. Fremgangsmåden bliver, at familieoverhovedet, hvis han har et hjemmeværende barn, der den 1. januar er fyldt 16 år, men ikke 18 år, indgiver begæring om sambeskatning, jfr. forslagets § 7, hvor det udtales, at sambeskatningen kan begæres for børn, der ikke har midler til at bekoste deres eget underhold. Hvis barnet har midler til at bekoste sit eget underhold, vil det i almindelighed ikke kunne betale sig at begære sambeskatning og derved få barnets indtægt tillagt familieoverhovedets. Når familieoverhovedet har begæret og opnået sambeskatning med barnet, tilkommer der ham børnefradrag i henhold til forslagets § 3. Man har sat aldersgrænsen for denne udvidede adgang til børnefradrag til barnets fyldte 18. år, der falder sammen med aldersgrænsen for den underholdspligt, som ifølge lovgivningen påhviler familieoverhovedet i forhold til det offentlige. Når barnet er over denne aldersgrænse, vil det i øvrigt ofte have så store egne indtægter, at sambeskatning ikke vil kunne betale sig for familieoverhovedet.

Til § 4.

Ved bestemmelsen i § 5, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indrømmes der i selve skatteansættelsen et nedslag for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på det nævnte tidspunkt er fyldt 65 år, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de i loven angivne maksimalindkomstbeløb. Nedslaget berregnes under hensyn til, om den pågældende efter statsskattelovens regler betragtes som forsørger eller ej, dog højst med et beløb svarende til halv-

delen af forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten.

For skatteåret 1956-57 har maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb været fastsat således:

	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
<i>I. Forsørgere:</i>		
København m. v.	11 000	3 300
Købstæder m. v.	10 000	2 900
Landkommuner.	9 000	2 500
<i>II. Ikke-forsørgere:</i>		
København m. v.	7 500	2 000
Købstæder m. v.	7 000	1 800
Landkommuner.	6 500	1 600

I 1956 har aldersrenten navnlig som følge af pristalsregulering, ligget noget højere end i 1955, og indtægtsforøgelsen vil for ægtepar gennemgående udgøre omkring 300 kr. Såfremt de for skatteåret 1956-57 gældende nedslagsregler blev forlænget uændret med virkning for skatteåret 1957-58, ville de omtalte indtægtsforøgelser — forudsat uforandrede skatteudskrivningsregler — medføre skattestigninger på indtil ca. 70 kr.

For at undgå sådanne skattestigninger foreslås maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene for skatteåret 1957-58 fastsat således:

	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
<i>I. Forsørgere:</i>		
København m. v.	12 000	3 500
Købstæder m. v.	11 000	3 100
Landkommuner.	10 000	2 700
<i>II. Ikke-forsørgere:</i>		
København m. v.	8 400	2 200
Købstæder m. v.	7 700	2 000
Landkommuner.	7 000	1 800

De foreslåede nedslagsregler vil bevirke, at aldersrentemodtagere, der hovedsagelig lever af deres aldersrente — trods de nævnte indtægtsforøgelser — stort set undgår skattestigninger. For enkelte grupper af aldersrentemodtagere vil der dog blive tale om mindre skattestigninger på indtil ca. 5 kr. årlig.

For skatteydere med skattepligtige indkomster, der for forsørgere overstiger ca. 5 000 kr. og for ikke-forsørgere ca. 4 000 kr., vil de foreslåede nedslagsregler medføre visse skattenedsættelser, medmindre de pågældende skatteydere har haft indtægtsstigninger, der for forsørgere andrager 1 000 kr. eller derover, og som for ikke-forsørgere beløber sig til 500 kr., 700 kr. og 900 kr. eller derover henholdsvis i landkommunerne, i købstæder m. v. og i hovedstadsområdet.